

planlægger og iværksætter noget saadant, uden at Regeringen paa Forhaand er underrettet derom, altsaa saaledes, at et Laan af saa stor finansiel Rækkevidde som dette kan falde sammen med, at Staten paa sin Side paatænker at optage et lignende Laan. Jeg antager, at alle ville være enige om, at et saadant Forhold er uheldigt baade for Kommunen og for Staten. Imidlertid ser jeg ikke ret, hvorledes under de nuværende Forhold en saadan uheldig Omstændighed kan afhjælpes; men jeg har dog villet gøre opmærksom paa, at der burde være en Forbindelse, en Kontakt mellem Regeringen og Landets største og største Kommuner, saa at noget saadant ikke nemt kunde finde Sted, og saaledes at der paa Forhaand fandtes en Maade, hvorpaa Regeringen blev underrettet om, at de store Kommuner vilde gaa til Laan eller lignende finansielle Foranstaltninger af en saadan Rækkevidde, som der her er Tale om. Hermed skal jeg i øvrigt anbefale Forslaget til det høje Tings Velvillie.

Formanden: Eksemplarer af de forelagte Lovforslag ville blive omdelte.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Beslutning af Rigsdagen om Godkendelse af Kongeriget Danmarks Hypotekbanks Regnskab for Tiden fra 1. Oktober 1906 til 31. Marts 1908.

(Udvalgets Betænkning med tilhørende Forslag til Beslutning findes i Tillæg B. Sp. 677.)

Sagen sattes under Forhandling.

Formanden: Under Behandlingen af denne Sag kan ogsaa den følgende paa Dagsordenen opførte Sag omtales.

Ordføreren (Deuntzer): Som det høje Ting vil have set af den kortfattede Betænkning, Udvalget har udsendt angaaende disse Regnskaber, have vi efter Undersøgelse af de to første Aarsregnskaber for Kongeriget Danmarks Hypotekbank ikke

fundet noget mod Regnskaberne at erindre, og vi indstille derfor, som der staar i Slutningen af Udvalgets Bemærkninger, at Tinget godkender dem for sit Vedkommende. Jeg skal derfor paa Udvalgets Vegne indskrænke mig til nogle faa Bemærkninger angaaende nogle Spørgsmaal vedrørende Regnskabets Form.

Jeg skal straks bemærke, at det væsentlige ved Regnskabet er, at det er rigtigt og tillige gunstigt, som dette Regnskab er her, men at Formen er noget, man altid kan strides om. Det, Udvalget gerne vilde bemærke og henstille til den højtærede Finansminister og den højtærede Bankdirektions Overvejelse, er for det første, om det ikke var muligt at faa Regnskaberne bragt til at følge samme Regnskabsaar som den med Hypotekbanken forbundne Tiendebank. Der er for Tiden forskellige Regnskabsaar, for Tiendebanken fra 1. Januar til 31. December og for Hypotekbanken fra 1. April til 31. Marts, altsaa Finansaaret. Jeg ved meget vel, at denne Forskel i Regnskabsaaret er ikke fremkommen uden Grund, men Udvalget har dog ment, at hvis det var muligt, vilde det være heldigt, om man kunde faa begge Regnskabsaar til at falde sammen, da Bankerne bestyres under eet.

Det er det første Punkt, jeg henstiller. Det næste Punkt gælder en enkelt Post paa Regnskabet. Der staar nemlig Renter paa Regnskabet med en samlet Sum, idet man først har beregnet de Renter, som ere indvundne, og dernæst de Renter, man har givet ud. Der indvindes jo Renter af de Obligationer, hvoraf Hypotekbanken er i Besiddelse, medens der maa betales Renter af de Obligationer, Banken har udstedt. I Regnskabet er saa opført det Overskud, der fremkommer, men Udvalget har ment, det vilde tjene til større Overskuelighed, og at det kunde gøres uden større Ulejlighed, om man opførte det i to Poster, en over indvundne Renter og en modstaaende Post over udgivne Renter. Det vilde formentlig fremme Overskueligheden, og vi mene, det vilde være særlig heldigt ved et Regnskabsaar som dette, idet Bankens Indtægter og dens hele Stilling afhænge væsentlig af Forskellen mellem de udgivne Renter og de modtagne Renter.

Der er endvidere et Punkt, jeg gerne